

Church-Blog

"Boldog nép az, amely megérti a harci rivalgást, ó 𐤀𐤓𐤓𐤓, a Te orcádnak világosságánál jár ez!" – Zsolt. 89:16

Pseudo-Cyprianus: A bálványok nem istenek

A művet Cyprianus tractatusainak függelékeként van kiadva, mert kétségtelenül nem tekinthető az egyházatya hiteles művének. Stílusa és érvelési módja is teljesen különbözik a karthágói püspökétől. Nincsenek benne szentírási idézetek. Cyprianus minden gondolatát idézetekkel vezette be, vagy támasztotta alá. Inkább a korábbi apologéták gondolatait összegzi. A Corpus Christianorum nem is közli szövegét Cyprianus művei között, mivel compillatio, utalásai és kijelentései annál inkább jegyzetelésre szorulnak. Úgy tűnik az ismeretlen szerző a Minucius Felix – Octavius művét kivonatolta, ezért a hasonló gondolatok miatt Minucius Felix neve alá helyeztem.

Pseudo-Cyprianus: A bálványok nem istenek

1.

Ebből ismertté válik, hogy nem istenek azok, akiket a köznép tisztel. Királyok voltak valaha, királyi emlékezetük miatt kezdték tisztelni őket övéik utólag, annak ellenére, hogy meghaltak. Ettől kezdve templomokat emeltek nekik, az elhunytak arcvonásainak megőrzésére ettől kezdve faragtak bálványokat, áldozatokat ajánlottak fel, ünnepnapokat tartottak, hogy a tiszteletet megadják nekik. Ami a régieknél vigasztal számított, abból ettől kezdve áldozat lett a későbbieknél. Most pedig lássuk, mindegyikre áll-e ez az igazság.

2.

Melicertes és Leucothea a tengerbe vetik magukat, és azután változnak tengeri istenségekké; Castor és Pollux egymást felváltva meghalnak, hogy éljenek; Aesculapiust, hogy istenként támadjon életre, villám sújtja agyon; Hercules, hogy emberi mivoltát levesse, Oeta tüzén ég meg, Apollo reszketett Admetus nyájáért. Laomedonnak falakat emelt Neptunus, nem is kapta meg munkája bérét a szerencsétlen kőműves. Jupiter születésének barlangját Krétán látogatják, és sírját is mutogatják, ez nyilvánvalóvá teszi, hogy Saturnus megmenekült előle. Ezért kapta Latium a nevét a „rejtekhelyről”, ahol Itáliában ő tanította először a betűvetést és a pénzverést: ezért nevezték el az államkincstárt Satumusról. Foglalkozott a földműveléssel is, ezért ábrázolják sarlóval a kezében. Amikor elmenekült, annak a Janusnak a vendéglátását élvezte, akiről elnevezték a Janiculumot, és beiktatták a januárt a hónapok közé. Kétarcúnak azért ábrázolják őt, hogy meglátszódjon: egyaránt szemléli a kezdődő és az elmúló évet, mivel a kettő között van a helye. A punok nyilvánvalóan királyokat tisztelnek istenekként, és ezt nem is leplezik.

3.

Ezért népenként és egyes tartományokként az istenek különféle szertartásai mindaddig változnak, amíg nem ugyanazt az egy Istent tiszteli mindenki, hanem mind megtartják öseik saját szertartásait. Azt, hogy ez így van, Nagy Sándor írta meg, anyjának ajánlott jeles könyvében. Egy, az ő hatalmától féltő pap árulta el neki az istenemberek titkát, hogy az ősök és a királyok emlékéért kell őrizniük. Ezért nőtt egybe a tiszteletadás és az áldozatbemutatás szertartása. De ha egykor születtek istenek, ma miért nem születnek? Tán azért, mert Jupiter nagyon megvénült, vagy Juno képtelen már szülni?

4.

Azt pedig miért gondolod, hogy az istenek tehetnek valamit a rómaiak érdekében, amikor azt látod, hogy övéik védelmében teljesen tehetetlenek voltak a római fegyverekkel szemben? A rómaiak honi isteneit jól ismerjük. Romulus akkor lett istenné, amikor Proculus megesküdött rá, és Picus, Tiberianus, Pilimnus és Consus is (így lettek istenekké). Őt (Consust), a hazugság istenét akarta Romulus a tanács isteneként tiszteltetni azután, hogy a szabin nők elrablásakor a hitszegés sikerrel járt. Tatius találta ki Cloacinat, és tiszteltette istennőként, Pavort és Pallort pedig Hostilius. Az már aligha tudható, ki szentelt oltárt Febrisnek, a kéjnöknek, Accanak és Flórának. Annyira igaz, hogy a rómaiaknál az istenek nevei kitalálások, mert náluk még Viduus is isten, aki a testet megfosztja a lélektől, akit halálhozó és temetési istenként a falakon belül nem tűrnek meg, hanem kitésséknek, és éppen ezért, mivel száműzött, a római vallás inkább kárhóztatja, mint tiszteli. Itt van még a lépcsőről elnevezett Scansus, a küszöbről levezett Limenius, az ajtóról elnevezett Forculus, a sarokvasról elnevezett Cardea, az árvaságról elnevezett Orbona. Ilyenek a római istenek. Különben a trák Mars, a krétai Jupiter, az argoszi vagy szamoszi vagy karthágói Juno, a tauroszi bosszúálló Diana, Idea, az istenek anyja, és az egyiptomi szörnyek sem istenek, mert ha lett volna valami hatalmuk, saját királyságukat és övéik uralmát csak megvédték volna. Igaz, a rómaiaknál még legyőzött házi istenségek is vannak, akiket a menekülő Aeneas hozott magával.

5.

A királyságok nem érdem alapján jönnek létre, hanem a sors szeszélye szerint váltakoznak. A hatalom azelőtt az asszíroké, a médeké és a perzsáké volt, tudjuk, hogy a görögök és az egyiptomiak is uralkodtak. Az egymást váltó hatalmak sorában eljött a rómaiak uralkodásának ideje is, mint a többieké. Ha egyébként eredetükre visszapillantasz, elpirulsz. A gonosztevő és bűnöző elemekből összegyűlekezett nép

Újdonságok

- [Philon – Az ünnepekről \(részlet\)](#)
- [Dániel kommentárja](#)
- [Júdás levele](#)
- [Timotheosz első levél](#)
- [Első Korintusi levél](#)
- [Első Tesszalonika levél](#)
- [Péter első levele](#)
- [Pál levele Tituszhoz](#)
- [Második Tesszalonika levél](#)
- [Timotheosz második levél](#)
- [Második Korintusi levél](#)
- [Pál levele Filemonhoz](#)
- [Jakab levele](#)
- [János első levele](#)
- [Márk emlékeztető írása](#)
- [Péter második levele](#)
- [Héberekhez írt levél](#)

Testvér blog

- [Egyhang blog](#)
- [Voice of One blog](#)

Kategóriák

- [Az Isten törvénye \(4\)](#)
- [Az Isten törvénye \(11\)](#)
- [Egy az Isten \(14\)](#)
- [Egyéb \(14\)](#)
- [Idézetek \(29\)](#)
- [Idézetek \(5\)](#)
- [in English too \(3\)](#)
- [Kívülről átvett, átmásolt \(18\)](#)
 - [Fordítás \(13\)](#)
- [Saját gondolataim \(40\)](#)

Címkék

cáfolat Hold Sabbat sabbath szombat

Search...

menedék helyeket alapít meg, a büntetlenség növeli a gaztettek számát; akkor, hogy a királyé legyen az elsőség a büntettekben is, Romulus testvérgyilkos lett, és hogy házasságot kössön, az egyetértés kötelékét széthúzással alapozza meg. Rabolnak, gyilkolnak, csalnak „a város” vagyonának növelése érdekében. A házasság nekik a vendég- barátság megszegése, és az apósaik elleni kegyetlen háború. A legmagasabb római rang a consularatus. Azt látjuk, a consularatus is úgy kezdődött, mint a királyság: Brutus megöli fiait, hogy a bűn súlyával növelje esélyét a méltóság elnyerésére. Tehát nem a szent szertartások, nem is az előjelek vagy madárjások, tették naggyá a római királyságokat, hanem az alkalmas idő tartja meg azokat egy darabig. Regulus egyébként tartotta magát a jóslatokhoz, mégis fogságba esett. Mancinus betartotta a vallási előírásokat, mégis járom alá hajtották. Paulus csibéi falánkak voltak, mégis vereséget szenvedett Cannesnál. Caius Caesar nem vette figyelembe az augurok és papok tanácsát, akik vissza akarták tartani attól, hogy a téli napforduló előtt átküldje hajóját Afrikába, ennek ellenére könnyedén áthajózott és győzött.

6.

Mindezeknek lényege a buta és hiszékeny tömeg elámítása, megtévesztése, rászedése, és az igazság elködösítése szemfényvesztésekkel. Vannak csalárd és kóbor szellemek, amelyek a földi vétkekben való elmerülésük után elveszítették a mennyei erőt a földi ragály következtében, elveszetteként nem szünnék meg másokat is elveszíteni, és megcsaltakként a csalás tévélét terjeszteni. A költők is tudták ezekről, hogy démonok. Szókratész még hirdette is, hogy őt a démon akarata irányítja és kormányozza. Tőlük ered a mágusok ártalmas és nevetséges hatalmaskodása is, akik között a leghíresebb Ostanos volt. A Trismegisztusnak nevezett Hermes is egy Istenről beszél, akiről vallja, hogy felfoghatatlan és mérhetetlen.

7.

Ezek a szellemek rejtöztek el az (isteneknek) szentelt szobrokban és képmásokban, ezek ihletik sugallatokkal a jóskok lelkét, mozgatják a levágott állatok zsigereit, kormányozzák a madarak röptét, uralkodnak a sorsokon, jóslatokon mesterkednek, a hazugságot mindig igazsággal keverik, hiszen tévednek és tévesztenek. Megzavarják az életet, nyugtalaná teszik az álmokat, sőt a testekbe titkon belopakodó szellemek még az értelmet is megfélemlítik, a test tagjait kínozzák, az egészséget megtörik, a betegeket zakalattják, tiszteletükre kényszerítenek, hogy gyógyításnak tűnjék, amikor a gúzsba kötött elengedik, miután az oltárok illatával és a barmok máglyáival jóllaktak. Gyógymódjuk azonos az általuk okozott bántalmak beszüntetésével. Nincs más törekvésük, mint hogy elvonják az embereket az Istenről, és az igaz vallás megértésétől eltérítik őket sajátos babonájukhoz, és mert őket büntetés sújtja, társakat keresnek maguknak a büntetésben, akiket megtévesztéssel saját vétkeik részesévé tesznek. Mégis tüstént eltávoznak, amikor az igaz Istenre esküszünk, alárujják magukat, és megszállott testekből kimenni kényszerülnek. Látod, hogy a mi szavunkra és imánkra engednek a titkos Fenség korbácsának, a tüztől megijednek, a hosszúra nyúló fenyték súlya alatt összeroskadnak, jajgatnak, sóhajtoznak, és esedezve könyörögnek. Még azoknak a hallgatónak is, akik tisztelik őket, megvallják, hogy honnan jöttek és mikor távoznak, mert vagy rögtön kimennek, vagy fokozatosan vonulnak vissza, olyan mértékben, ahogy a szenvedő hite sietteti, vagy a gyógyító hatalma előmozdítja. Ennélfogva kényszerítik a tömeget nevünk gyűlöletére, hogy az emberek gyűlölni kezdjenek minket, még mielőtt megismernének, nehogy megismerve utánozhassanak, és kárhozzátni ne tudjanak bennünket.

8.

A mindenség egy Ura tehát az Isten. Az Ő fenségének társa nem lehet, mert egyedül övé minden hatalom. Az isteni hatalomra a földi dolgokból vehetünk példákat. Kezdek-e társuralkodók valaha is hűséggel, végezték-e vérontás nélkül? Így tört meg a thébiai testvérisége, még a halálon túl is megmaradt a víszálkodás az egyenetlenkedő máglyákon. A római ikreket, akiknek az anyaméh egy szállást adott, nem tartotta meg az egy királyság. Ne is csodálkozz az embereken, amikor az egész természet megegyezik ebben. Egy királynőjük van a méheknek, egy vezér van a nyájban, egy kolompós van a csordában. Sokkal inkább egy a világ kormányzója, aki minden létezőt, legyen bármi, szavával ural, értelmével elrendez, és erejével végbevisz.

9.

Istent nem lehet látni, mert a szem érzékelésénél ragyogóbb, nem lehet megfogni, mert a tapintásnál finomabb, nem lehet felfogni, mert a gondolatnál nagyobb. Ezért akkor fogjuk fel Őt méltó módon Istenként, ha felfoghatatlannak mondjuk. Miféle templom lehetne az Istené, hiszen az egész világ az Ő temploma? Ha az ember tágas lakásra törekszik, akkor ilyen nagy fenség hatalmát zárjam egy kis templomi fülkébe? Szellemünkben kell templomot szentelni neki, és a mi szívünkben kell azt felajánlani neki. Nevet ne keress az Istennek, mert a neve: Isten. Erre az egyre van szükséged, hogy a sokféle jelzős elnevezéssel szakítani tudj, mert az Isten szó mindent kifejez az egyetlen Istenről. Egy tehát, és mégis mindenütt jelen van. A köznép is természetesen úgy az Isten vallja meg a sokféle elnevezéssel, mert az értelem az Alkotó szelleme az emberben, és arra figyelmeztet, aki fölötte áll. Sokszor halljuk, hogy mondják: „Ó, Istenem!”, „Isten látja!”, „Istennek ajánlom!”, „Isten fizesse meg!”, „Ahogy Isten akarja!”, „Ha Isten megadja!” Az a legnagyobb bűn, ha nem akarod felismerni Őt, akit nem tudsz meg nem ismerni!

10.

Annak rendje és magyarázata, hogy a Felkent tényleg létezik, és mikor érkezett el általa üdvösségünk, a következő: Isten kegyelmét először a zsidóknak adta. Így egykor igazak voltak, és hajdani nagyjaik engedelmeskedtek a vallási parancsoknak. Királyságuk fenségesen virágzott, ennek eredményeképpen népességük is megszapordott. Elveszítették azonban a nekik adott kegyelmet, és az atyák hűsége miatt elbizakodottá váltak, közben az isteni parancsokat elhanyagolták. Azt, hogy mennyire meg lett szentségtelenítve életük, ami vallásuk megsértésének botrányából következett, maguk tanúsítják, noha szavuk hallgat, de viszontagságos sorsukkal megváltják. Szétszórva és csatangolva vándorolnak, földjükről

és annak tájékaról elmenekültek, idegen népek vendégeiként hánykolódnak.

11.

Valóban, az Isten már azelőtt előre megmondta, hogy az idők vége felé, amikor a világ vége már közel lesz, sokkal hűségesebb tisztelőket választ majd magának minden népből, nemzetből és minden helyről, akik az isteni adományok eredményeként megbocsátásban részesülnek, amit a zsidók megkaptak ugyan, de vallási parancsaik elhanyagolása miatt elvesztettek. Ennek a kegyelemnek és fegyelemnek a burájaként és tanítójaként kapta a küldetést Isten Fia és Igéje, akiről a próféták már a múltban is hirdették, hogy az emberi nem megvilágosítója és tanítója. Ő az Isten Ereje, Értelme, Bölcsessége és Kegyelme. Ő szállt a szűz méhében, a szent szellem testet öltött(?), az Isten egyesült az emberrel (?). Ő a mi Istenünk, Ő a Felkent, aki közvetítő a kettő között, és azért öltötte fel magára az embert, hogy elvezesse az Atyához. Krisztus azzá akart lenni, ami az ember, hogy az ember azzá lehessen, ami Krisztus. (Megjegyzés: A kommentár szerint ez a szakasz nem ortodox rész)

12.

A zsidók is tudták, hogy a Felkent el fog jönni. Ezt hirdették ugyanis nekik mindig a próféták, amikor figyelmeztették őket. Előre bejelentették a Felkent két eljövételét, az egyiket, amelyben az ember mintájaként és tevékenységével működik, és egy másikat, amikor Istenként jelenik meg. A zsidók azonban nem értették meg első eljövételét, amikor a szenvedésben rejtve jött el, hanem csak abban az egy eljövételben hisznek, amikor nyilvánvaló hatalommal érkezik majd el. A zsidó nép bűneinek következtében nem tudta ezt megérteni. Úgy voltak a bölcsesség és a megértés vakságával megverve, hogy akik az életre méltatlanok voltak, ne lássák a szemük előtt levő életet.

13.

Így tehát, amikor Krisztus Jézus a próféták jóvendőlései szerint Igéjével és szavának parancsával az emberekből kiűzte a démonokat, meggyógyította a bénákat, megtisztította a leprásokat, visszaadta szemük világát a vakoknak, a sántákat talpra állította, a holtakat életre keltette, a természet erőit szolgálatára kényszerítette, hogy a szelek szolgáljanak, a tenger engedelmeskedjen, az alvilág meghátráljon, a zsidók, akik szegényes hús-vér teste miatt azt hitték róla, hogy csak ember, korlátlan hatalma miatt mágusnak vélték. Ezért tanítóik és rangos vezetőik, vagyis azok, akiket tanításával és bölcsességével gyakorta megcáfolt, oly haragra gerjedtek, és annyira kihívta méltatlankodásukat, hogy végül letartóztatása után kiszolgáltatták Pontius Pilátusnak, aki Szíria Rómából küldött procuratora volt, majd makacsul és igen hevesen keresztre feszítését és halálát követelték.

14.

Mindezek bekövetkezését előre megmondta Ő maga is, és az összes próféta tanúságtétele Öelőtte arról szólt, hogy szenvednie kell, nem a halál megízlése, hanem legyőzése miatt, hogy a szenvedés után ismét visszatérjen a mennybe isteni fensége erejének megmutatására. Az ígéret az események során valóra vált. Mert a keresztre feszítve is megelőzte a hóhér teendőjét, magától kilehelte lelkét, és harmadnap ismét magától támadt fel a halottak közül. Tanítványai előtt olyanok jelent meg, mint amilyen előtte volt, akik látták, azoknak úgy mutatta meg magát, mint akiben szilárd testi valósághoz kapcsolódik a láthatóság. Negyven napig tartózkodott közöttük, hogy az életadó parancsokra oktassa őket, és megtanulják, amit majd tanítaniuk kell. Ezek után felhőtől körülvéve a mennybe emelkedett, hogy az embert, akit szeretett, akit felöltött magára, akit a haláltól megóvott, győztesként az Atya mellé ültesse, és az emberi nemet a megbosszuló szigorával és a bíró hatalmával megítélje. A Mester és Isten utasításának megfelelően a tanítványok valóban elmentek az egész földkerekségre, hogy parancsokat adjanak az üdvösségre, hogy a sötétség tévedéséből a világosság útjára vezessenek, és látókká tegyék az igazság felismeréséhez vakokat és tudatlanokat.

15.

És, hogy ne legyen a biznyságtétel kevésbé megalapozott, és a Felkent mellett tett hitvallás se legyen kevésbé dicső, kínzásokkal, keresztekkel, mindenféle büntetéssel teszik próbára őket. Az a fájdalom, amely az igazság tanúja, előmozdítja azt, hogy a Felkentet, Isten Fiát, akiről hisszük, hogy az emberek életéül adatott, nem csupán dicső szavakkal, de a szenvedés tanúságtételével is hirdetik. Őhöz csatlakozunk, Őt követjük, Ő vándorutunk vezetője, aki a keresőknek és hívőknek a mennyet és az Atyát egyformán megígéri, Ő a világosság Fejedelme, az üdvösség Szerzője. Mi, keresztények, azzá leszünk, ami a Felkent, ha a Felkent követőivé leszünk.